

Výrok

Kombinovaná nomenklatura uvedená v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1719/2005 ze dne 27. října 2005, musí být vykládána v tom smyslu, že takové kombinéžové pytle, o které se jedná ve věci v původním řízení, se zařadí do podpoložky 6209 20 00 jakožto „Kojenecké oděvy a oděvní doplňky, z bavlny“, pokud mají velikost vhodnou pro malé děti o výšce postavy nepřesahující 86 cm. Jestliže tomu tak není, musí být tyto výrobky zařazeny do podpoložky 6211 42 90 jakožto „Ostatní oděvy, dámské nebo dívčí, z bavlny“.

(¹) Úř. věst. C 25, 28.1.2011.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich (Rakousko) dne 1. srpna 2012 — Corinna Prinz-Stremitzer, Susanne Sokoll-Seebacher

(Věc C-367/12)

(2012/C 331/20)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich

Účastnice původního řízení

Odvolatelky: Corinna Prinz-Stremitzer, Susanne Sokoll-Seebacher

Další účastnice řízení: Tanja Lang, Susanna Zehetner

Předběžné otázky

1) Brání požadavek legality v článku 16 Listiny základních práv Evropské unie a/nebo požadavek transparentnosti v článku 49 SFEU takové vnitrostátní právní úpravě, jako je ustanovení § 10 odst. 2 třetí řádka Apothekengesetz (zákon o lékárnách), které je předmětem sporu v původních řízeních, jež v samotném zákoně neupravuje ani alespoň podstatné základní rysy kritéria potřeby zřízení nové veřejné lékárny, nýbrž přenechává konkretizaci rozhodných částí svého obsahu vnitrostátní judikatuře, protože tím nelze vyloučit, že určitým tuzemským zájemcům, jakož i těmto zájemcům jako celku, vzniká vůči státním příslušníkům jiných členských států podstatná soutěžní výhoda?

2) V případě záporné odpovědi na tuto první otázku: Brání článek 49 SFEU takové vnitrostátní právní úpravě, jako je § 10 odst. 2 třetí řádka ApG, která pro rozhodující kritérium pro posouzení potřeby stanoví pevnou hranici 5 500 osob, u které zákon nestanoví žádnou možnost odchylky od tohoto základního pravidla, protože je zjevné, že tím (bez dalšího) není de facto zaručeno soudržné dosažení cíle ve smyslu bodů 98 až 101 rozsudku Soudního dvora ze dne 1. června 2010, C-570/07?

3) V případě záporné odpovědi i na druhou otázku: Brání článek 49 SFEU a/nebo článek 47 Listiny základních práv Evropské unie takové právní úpravě, jako je § 10 odst. 2 třetí řádka ApG, ze které v návaznosti na judikaturu vnitrostátních nejvyšších soudů k otázce posuzování existence potřeby vyplývají další podrobná kritéria — jako je časová priorita podání žádosti; blokační účinek probíhajícího řízení pro pozdější zájemce; dvouletá lhůta znemožňující podat při zamítnutí žádosti novou žádost; kritéria pro určení počtu „obyvatel s trvalým pobytem“ na jedné straně a „návštěvníků“ na straně druhé, jakož i kritéria pro rozdělení zákaznického potenciálu v případě, že dochází k překrývání dvou nebo více lékáren v okruhu 4 km; atd. — protože tím není umožněno předvídatelné a odhadnutelné uplatňování tohoto ustanovení v přiměřené lhůtě jako v obvyklém případě, a proto lze konstatovat (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 1. června 2010, C-570/07, body 98 až 101, jakož i 114 až 125), že dané ustanovení nelze považovat za vhodné k zajištění soudržného dosažení cíle a/nebo že není de facto zaručena náležitá lékárenská služba a/nebo že lze předpokládat diskriminaci mezi tuzemskými zájemci navzájem nebo mezi nimi a mezi zájemci, kteří jsou příslušníky jiných členských států?

Kasační opravný prostředek podaný dne 8. srpna 2012 společností Environmental Manufacturing LLP proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 22. května 2012 ve věci T-570/10, Environmental Manufacturing LLP v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

(Věc C-383/12 P)

(2012/C 331/21)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Environmental Manufacturing LLP (zástupci: S. Malynicz, Barrister, M. Atkins, Solicitor, K. Shadbolt, Trade Mark Attorney)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Société Elmar Wolf

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu (čtvrtého senátu) ve věci T-570/10 ze dne 22. května 2012 a vydal sám ve věci konečné rozhodnutí,
- rozhodl, že Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) a vedlejší účastnice řízení ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Podle rozsudku ze dne 27. listopadu 2008, Intel Corporation (C-252/07, Sb. rozh. s. I-8823) platí, že důkaz o tom, že užívání pozdější ochranné známky působí nebo by působilo újmu rozlišovací způsobilosti starší ochranné známky, předpokládá prokázání změny hospodářského chování průměrného spotřebitele výrobků nebo služeb, pro které je starší ochranná známka zapsána, vyplývající z užívání pozdější ochranné známky, nebo vážného nebezpečí, že by k takové změně mohlo v budoucnu dojít. Tribunál postupoval nesprávně, když takový důkaz nepožadoval a namísto toho učinil závěr, že stačí, že je oslabena schopnost starší ochranné známky identifikovat výrobky nebo služby, pro které je zapsána a užívána, jako pocházející od majitele uvedené ochranné známky, jelikož užívání pozdější ochranné známky způsobuje roztříštění identity starší ochranné známky a jejího působení na veřejnost.

Kasační opravný prostředek podaný dne 28. srpna 2012 Transports Schiocchet — Excursions proti usnesení Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 18. června 2012 ve věci T-203/11, Schiocchet v. Rada a Komise

(Věc C-397/12 P)

(2012/C 331/22)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Transports Schiocchet — Excursions (zástupce: E Deshoulières, advokát)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie, Evropská komise

Návrhová žádání účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek

- zrušit v plném rozsahu usnesení o nepřipustnosti Tribunálu Evropské unie ze dne 18. června 2012 ve věci T-203/11;
- vyhovět návrhovým žádáním předloženým žalobkyní v řízení v prvním stupni, tj.
  - určit, že Rada Evropské unie a Evropská komise je povinna společně a nerozdílně nahradit společnosti SARL Transport Schioccet — Excursions škodu, kterou utrpěla, ve výši 8 372 483 eur;
  - určit, že takto poskytnuté částky je třeba nahradit s úroky v zákonné výši od okamžiku předchozího oznámení Komisi o žalobě na náhradu škody;
- uložit Radě Evropské unie a Evropské komisi podle článku 69 jednacího řádu Soudního dvora náhradu nákladů řízení vynaložených účastnicí řízení podávající kasační opravný prostředek.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek vznáší čtyři výtky proti usnesení Tribunálu, kterým Tribunál zamítl její žalobu na náhradu škody jako zjevně postrádající jakýkoli právní základ.

Zprvce navrhovatelka vytýká Tribunálu, že se vyjádřil k závažnosti pochybení, kterého se dopustily unijní orgány, ačkoli ke zjištění pochybení unijního orgánu by stačilo pouhé porušení právní normy vyšší právní síly unijním orgánem a že Tribunál v rámci přípustnosti žaloby se může vyjádřit pouze ke zjevné neexistenci pochybení a nikoli k závažnosti pochybení.

Zadruhé uvádí, že Tribunál neprojednal všechny její argumenty. Nevyvodil zejména žádné důsledky ze skutečnosti, že nařízení č. 684/92⁽¹⁾ nestanoví žádné sankce pro členské státy, které nedodržely řízení o povolení.

Zatřetí navrhovatelka napadá rozhodnutí Tribunálu, kterým Tribunál rozhodl, že právo žalobkyně na účinný procesní prostředek bylo v rámci režimu zavedeného nařízením č. 684/92 zachováno.

Navrhovatelka konečně vytýká Tribunálu, že ve svém usnesení ohledně nečinnosti Komise neuznal její odpovědnost. Podle navrhovatelky Komise ani nevyhotovila zprávu stanovenou podle nařízení č. 684/92, ani nezohlednila situaci hospodářských subjektů, čímž porušila článek 94 SFEU.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 684/92 ze dne 16. března 1991 o společných pravidlech pro mezinárodní přepravu cestujících autokary a autobusy (Úř. věst. L 74, s. 1).